

kammerbevislaanet, sagde det ærede Medlem, at det var blevet udtalt enten af Konseilspræsidenten eller af mig, at man den Gang var gaaet udenom Bankerne. Det ærede Medlem spurgte mig, om der ikke den Gang var gjort Tilbud fra Bankerne, som ikke var modtaget. Saadan tror jeg, at det ærede Medlem sagde. Hertil vil jeg sige, at derom giver jeg ingen Forklaring. Det gælder ogsaa andre Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig med Hensyn til Forklaring om dette Skatkammerbevislaan, Forklaring om de Forhandlinger, der have været førte om Laan fra den nuværende Regerings Side i forrige og forforrige Maaned. Forklaring derom har jeg givet baade i Landstingets Finansudvalg og i Folketingets Finansudvalg, indgaaende Forklaring. Jeg anser det for uhørt, at et Medlem her i Tinget staar op og, efter at dette er sket, æsker Forklaringer og Oplysninger herom af Finansministeren.

Det ærede Medlem har fremdeles bebrejdet mig, at jeg ved at fremstille den slette finansielle Situation har skadet os i Udlandet. Han har sagt, at hvert Ord her i Tinget udbredtes langt ud over denne Sal. Jeg er nu ikke saa overbevist derom. Jeg tror, at det ærede Medlem kan tale meget og endnu mere, end han har gjort de sidste Dage, uden at noget som helst Menneske paa Jorden bryder sig det mindste derom. Allerede her i Salen er der mange, der ikke sætte Pris paa, hvad det ærede Medlem siger, og jeg er meget i Tvivl om, at Udlandet skulde være videre lydhør overfor hans Betragtninger. Jeg gaar videre og tror, at selv hvad en Minister siger, vækker ikke den Opsigt i Udlandet, som det ærede Medlem velvilligt tillægger vore Ord. Sagen er den, at det ærede Medlem gaar ud fra noget, som er en gammel Indbildning hos det Parti, han tilhører, nemlig at Danmark er et Verdenscentrum, paa hvilket det øvrige Europas Øjne stadig ere henvendte. Jeg tror tværtimod, at det er helt anderledes. Jeg formener, at Udlandet lever til en vis Grad i en lykkelig Uvidenhed om vort Folk, og det er maaske nærmest, naar vi skride til militære Foranstaltninger, som vi ikke kunne overkomme og som vi strides stærkt om, eller naar vi maa søge Laan, at Udlandets Opmærksomhed er henvendt paa os. Men til daglig, hvis vi passe os selv og gøre det godt, tror jeg, Udlandet vil lade os leve i den dybeste Fred, dette lille Danmark, som saa mange Gange er blevet forvekslet med Norge eller Sverige

eller dog sammenblandet med disse Lande — selv de franske Gæster, som i Sommer kom hertil, vare ikke ganske klare over, hvilket Land de vare komne til. I den Henseende var Besøget vellykket, fordi de i alt Fald fik Oplysning derom. Jeg omtaler dette franske Besøg, nærmest fordi det ærede Medlem og jeg havde den Ære at være Værter for disse Gæster.

Udlandets Opmærksomhed er altsaa ikke hendiraget paa os, naar vi ikke selv paakalder den. Derfor tror jeg, som sagt, at det ikke i den Henseende betyder meget, hvad det ærede Medlem siger, og naturligvis i endnu mindre Grad, hvad jeg siger. Men ganske sikkert er det imidlertid, at det ikke vilde være fornuftigt, om man gav sig til at diskutere Laaneforhold, og dermed mener jeg ogsaa saadanne Forhold, som gaa forud for Laan og Laaneforsøg, hvis der har været saadanne. Men for min Skyld ingen Alarm, jeg har en god Samvittighed, jeg kan meget vel forklare, hvad jeg har gjort i den Sag, og jeg kan ogsaa gøre det for Tinget, hvis Tinget vil holde lukket Møde derom, men her offentlig at sige det uafhængigt af al virkelig Foranledning, kun paa det ærede Medlems Foranledning, vil jeg ikke, thi jeg vilde da bære mig ad som en daarlig Minister og en daarlig Patriot. Det er ikke den Art Ting, man skal forhandle offentlig, og dermed maa det ærede Medlem lade sig nøje. Men hvis han ikke staar i et slet Forhold til sine Meningsfæller, hvad jeg saa godt kan tænke mig, at han gør, da der altid er saa megen Splid indenfor Højre, saa at de neppe kunne kende Ven fra Fjende, vil jeg foreslaa ham at henvende sig til sine Partifæller i Finansudvalget, og de ville da mod Tavsheds Løfte — og jeg antager, at det ærede Medlem holder dette Løfte — fortælle ham alt, hvad han kan ønske at vide om denne Sag, og saa vil det ærede Medlem faa sin Nysgerrighed tilfredsstillet.

Saa gaar jeg videre til det andet, det ærede Medlem fremkom med. Det ærede Medlem læste op af en engelsk Afhandling, som en engelsk Legationssekretær havde udsendt, og som indeholdt en Oversigt over vor finansielle Stilling. Jeg kender tilfældigvis ogsaa denne Afhandling, som baseres paa Oplysninger, som den engelske Legationssekretær ganske naturlig har hentet paa de Steder, hvor de skulle hentes. Jeg undrer mig over, at det ærede Medlem vil søge sine Kilder til Kundskab i dette Skrift. Der staar en Del